

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

Upravištvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od čveterostopne petil vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Boj proti novi vinski davščini.

Vse kronovine, kjer trta raste in rodi, so vložile energične proteste proti nameri finančnega ministra, vpeljati novi davek na vino, ki bi na sploh zelo oškodoval vinogradnike, a pri nas uničil vinstvo.

Znano je, da je prišel g. finančni minister na to nesrečno misel šele potem, ko je sprevidel, da ne more obdržati piva, kar bi bilo pač bolj umestno in pravično nego povišati uže itak neznosno davščino na vinske pridelke. Bogati pivovarski baroni so se znali ministromi nameniti s tako silo upreti, da je opustil dobro in pravično misel o povišanju davščine na pivo ter se zaletel v vinograde, da jih nehoté uniči.

Posebno energično proti tej vladni nameri so protestirali poslanci na Kranjskem in Štajerskem; a tudi naš deželni zbor je povzdignil svoj glas v varstvo našega vinogradništva. Besedilo tozadevnega protesta smo svoj čas uže objavili. Isti se je odposlal na vlado s prav rezko motivacijo, v kateri je povedano, da poseduje naša dežela 6976 ha vinogradniškega sveta, ki je ves okužen po trtni uši ali vsaj zelo sumljiv. Od tega sveta je bilo popolnoma uničenega 4008 ha, a z velikim naporom od strani dežele in zasebnikov se je dosedaj obnovilo le 3000 ha. Še nad polovica vinogradov čaka obnovitve, kar bode stalo ogromnih denarnih in drugih žrtev.

Posebno pri nas, v ilirskem Primorju, so vinogradniki in posestniki zelo nesrečni s svojimi vinogradi in vinskimi pridelki. Vže pred 30 leti je uničevala vinske pridelke posebna bolezen, oidij, ki je tako razsajal po trtah, da je pridelal jedva 2 do 3 hl vina oni posestnik, ki ga je pridelal v normalnih razmerah 80 do 100 hl. Ko se je ta pošast odstranila z žveplanjem in drugimi sredstvi, prišla je peronospora, ki je jednako učinkovala.

Med tem je zlezla v vinograde trtna uš, ki je deloma povsem uničila na eni strani vinograde, na drugi jih uničuje sedaj. Vendar pa tedaj je bila cena vinu vkljub vinski klavzuli še primerno visoka, a sedaj je padla tako

nizko, da se obdelovanje vinogradov več ne izplača.

A vkljub te neznosne vinske krize, ki učinkuje huje nego trtna uš, prihaja g. Bilinski, c. kr. finančni minister, z novo davščino, ki mora povsem uničiti naš vinogradnike.

Če smo tudi šibkeji od industrijskih mogočnih gospodov, ki varijo v varnem zavetju pivo, imamo vendar pravico, da živimo, in nikdo, tudi vlada nima pravice, da prereže življensko nit našim vinogradnikom in posestnikom. —

Vkljub tem in enakim protestom je prinesel minoli teden g. finančni minister Bilinski v državni zbor načrt zakona za novo davščino na vino in naša naloga je, da si ga dobro ogledamo.

Glavne točke tega zakonskega načrta smo objavili uže v zadnji številki „Gorice“. Čudno je v tem načrtu, da bi imel veljati za vse avstrijske kronovine razen Dalmacije. Zakaj se ne dela izjeme tudi za Primorje? Niso-li merodajni tudi za nas isti razlogi kakor za Dalmacijo? Tudi pri nas so celi okraji, katerim je glavni pridelek in vir življenja vino, kakor v Dalmaciji. Če se odvzame Vipavcem, Bricem, Kraševcem in Furlaniji vinske pridelke, se mora ljudstvo iz teh krajev izseliti ter iti v svet s trebihom za kruhom. Ako se ima ozir iz ravno teh razlogov na Dalmacijo, zakaj ne tudi na nas? Smo-li mi manj oziroma vredni nego Dalmatinci?

Po vladnem načrtu se zniža erarna tarifa od 5 K 94 v na 4 K, kar bi bilo v obče odobrovati, ako bi to veljalo za krčmarje. Pri nas imamo namreč tri vrste vinske davščine: po 5 K 94 v, po 4 K 46 v in 3 K 76 v, kar je dandanes povsem neopravičeno. Nekaterim občinam se s tem godi celo velika krivica, zato bi bila taksa 4 K od vsakega hektolitra na drobno potočenega vina pravična in bi ujednotila obračune in preračunjenje tozadevnih občinskih in deželnih doklad.

A teh 4 K od hektolitra vina ne bode plačeval obrtnik, marveč producent. To bi bil pa za naše posestnike in vinogradnike smrtonosen udarec. Neoziraje se na velike sitnosti, ki bi moral prenašati producent radi pregleda kletij in hramov in določitve, kedaj naj plača dotično davščino, ali ob trgatvi

ali ob prodaji vina, je ta odredba za naše kraje tako kruta, da mora uničiti na stotine in tisoče eksistenc.

Zato smo uverjeni, da ta načrt finančnega ministra ne postane nikdar zakon. Deželni zbori in druge korporacije so se temu uže uprli in so storili svojo tozadevno dolžnost. Sedaj je vrsta na naših državnih poslancih, katerim bodi naloga, z vsemi postavnimi sredstvi odstraniti pretečo nesrečo od naših vinogradnikov.

„Slovanska Jednota“ naj pokaže sedaj svojo moč. Če so bogati pivovarji znali za prečiti povišanje davščine na pivo, morajo slovanski poslanci pokazati, da nikakor ne dovolijo, da bi se vpeljal radi tega krivični davek na vino.

V skrajnem slučaju morajo pa vsaj to izposlovati, da novi vinski zakon ne sme veljati za ilirsko Primorje.

Kdo je novodobni Vihing?

Na tako naslovljeni naš članek se je nepričakovano oglasila tržaška „Edinost“; nepričakovano, ker ni to nje navada nasproti nam. Ona navadno le vrže kamen na nas, potem se pa skriva za molčanje, izza katerega se kvečemu čuje kaka fraza kot: imamo drugega potrebnejšega posla, nego se pretepati z „Gorico“. Takrat se je ponižala s svojega visokega stola doli k nam, časnikarskim plebejcem, kako, povedo naslednje vrstice.

Najprej bodi povedano „Edinosti“, da nam nje „delavec“ in „delavski krogi“ prav nič ne imponirajo; mi smo jih že v članku prezrli. Med kalini, ki se dajo na te „delavce“ loviti, ne najde „Edinost“ naše „Gorice“. Delavci v ožjem pomenu besede nimajo časa brskati po slov. zgodovini; saj jim „Edinost“ vedno poklada v usta klice: Dajte nam kruha, dajte nam zaslužka, dajte nam cenih stanovanj! — delavci v širjem pomenu pa vsebujejo tudi

enega ur. Gregorina in njegove uslužbenice pri „Edinosti“; kajti on je tudi delavec v svoji odvetniški pisarni, in ti so delavci v uredniški sobi. Torej proč z delavsko krinko!

Mi smo v nadpisu vprašali, kdo je novodobni Vihing? a v članku smo jasno pokazali na goriške liberalne Vihinge. Zato pa je v „Edinosti“ definicija o novodobnih Vihingih popolnoma brezpotrebna, in „Edinost“ bi si jo bila lahko prihranila ter odgovorila raje na bistvene točke našega odgovora. Jedro našega odgovora, s katerim smo obrekovanje „Edinostino“ pobili, so pač tri šolske palače („Šolski Dom“, „Mali Dom“ in „S. Gregorčičev Dom“), 31 učiteljev in učiteljic, 1469 učencev in učenek in 30 tisoč kron, katere poklada vodstvo naše stranke vsako leto na oltar narodne prosvete. Če daruje kak Tržačan 10 vinarjev za družbo sv. Cirila in Metoda, se sporoča to vestno v „Edinosti“, o naših orjaških žrtvah za slovensko šolstvo nima ta „Edinost“ niti besedice; ona jih svojim čitalcem enostavno taji, kakor bi kdo tajil solnce in zvezde z neba. Ali more tako ravnati časnik, ki razstavlja vsak dan svojo gorečo ljubezen za narodno šolstvo? Ali ni to temveč hinavska, strankarska ljubezen, ki pozna le narodno šolstvo v Trstu, a izključuje, taji in mrzi narodno šolstvo v Gorici. Gospodje pri „Edinosti“, zakaj se niste lotili gorenjih števil? Saj številke najglasneje govore? Zakaj ste se jih ognili kot mačka vrole kake? Bali ste se povedati resnico svojim bralcem, kateri bi bili, čitaje jo, gotovo se prijeli za glavo in vskliknili: Za Boga, ali je mogoče takim žrtvam za narodno šolstvo podtikati „novodobno Vihinstvo“!? — Časnik, ki se opira na nevednost svojih čitalcev, pač ne more biti imenovan poštenim! „Edinost“ pa si naj ne domišljuje, da je kaka privilegirana fabrika za narodnjaštvo; da je narodno le to, kar ona kot tako priznava. Zato ji odrekamo pravico, maličiti goriške „vzor“-može in se jim rogati. „Edinost“ naj najprej dokaže, da je njen „vzor“-mož za slov. šolstvo daroval le petdesetino tega, kar je naš goriški, in žrtvoval v iste namene le stotino dela, kar ga je naš goriški, potem naj sede na sodni stol in sodi o goriških „vzor“-možeh!

Poljudna razprava o pupilarnih svetih, njih delokrogu in namenu.

Čitatelju!

Kdor si, mladi ali stari, lahko koristiš svojemu bližnjemu, vinarja ne potrosiš pri tem, kajti dobro storiš lahko tudi z dejanji, namenjenimi v korist in sploh bližnjemu.

Toda kako? vprašal boš. Evo ti kratek odgovor: prečitaj to razpravo, daj jo čitati i drugim ter deluj v bodoče kolikor možno za zapuščene in zanemarene otroke; izvršiš svojo dolžnost kot občan in pridobiš si zaslug za družbo. Poleg tega ti bo v zadoščenje, da si storil dobro onemu, ki je bil potreben.

Skrbi za otroke: sveti so varovanci po božjih in človeških postavah. Delaj čim največ za otroke in pomni, da imaš gledati v sedanjih otrokih bodoče občine; pripomori, da izrastejo krepkosti ter koristni sebi in drugim.

Pisatelj.

Razgovarjajo se:

Jakob, stric in sovaruh mladoletnih:
Dominik, 23 letnega,
Marije, 20 letne,
Viktorije, 18 letne,
Katarina, njih mati in varuhinja.

Vrši se v vasi oddaljeni poldrugo uro od Gorice.

I. Večer.

Jakob. Dober večer, dragi sorodniki!

Dominik. Marija in Viktorija: Dober večer, dragi stric!

Katarina. Dobro došel, dragi svak! Pričakovali smo vas željno kakor dežja, ki naj bi vendar porosil naša polja. Nadejam se, da takrat ostanete pri nas več dni.

Jakob. Vem, da sem pri vas vedno dobrodošel; zato hočem prebiti pri vas nekaj dni. Že davno sem hotel priti, toda posli mi, žal, niso dopuščali tega. Pogovarjali se bomo o vseh družinskih zadevah, o poljih, pridelkih...

Katarina. ... čujte, vi ste občinski tajnik v vaši vasi, prosim vas torej, da nam podrobno pojasnite, v kak namen so se ustanovili v vseh sosednjih vaseh pupilarni sveti. Pred kratkim je sicer gospod učitelj že razložil stvar v šoli, toda, saj veste kako je, mlade bučice si vsega ne zapomnijo in če jih o tem vprašate, se še dolgočasijo.

Dominik. Namenjen sem bil k gospodu učitelju, a povedalo se mi je, da se nahaja na daljšem poučnem potovanju.

Marija. Tudi gospa učiteljica se je podala k svojim oddaljenim sorodnikom.

Dominik. Potemtakem ste kakor nalašč prišli, dragi stric; dali nam boste toli zaželjena pojasnila, dasi smo moji sestrici in jaz, skoro bi rekel polnoletni.

Jakob. Veseli, zelo me veseli, draga deca, da se tako zanimате za cilj, ki se ga hoče doseči z ustanovitvijo pupilarnih svetov. Zadostuje, da vam povem, kakšen delokrog imajo pupilarni

sveti in vam bo to znano, vam bo jasen tudi njih namen. Predvsem pa, predno vam razložim, s čim se bavijo pupilarni sveti, hočem se baviti z nekaterimi zavodi v bližnjem našem mestu. Poslušajte me pazno.

Dominik. Le govorite, dragi stric, poslušamo vas radi in pazljivo.

Jakob. Bili ste že mnogokrat v našem bližnjem mestu in videli ste tam zavode za sirote in zapuščene otroke obojega spola. Gotovo ste tudi čitali, da se nameruje zgraditi tudi sirotišnice za prebivalce iz dežele; ste-li kedaj vprašali, čemu, v kak namen se dela vse to. Je to nekaj človekoljubnega, kar bo dvignilo socialno stanje naše družbe in nadalje obvarovalo našo mladino pred moralnim padcem. Naravna posledica tega bo, da se iz te propasti rešene mladine izcimijo delavni, poštenu in spoštovani ljudje, ki ne bodo potrebovali občine, kajti razum slučajev nesreče, bodo mogli sami skrbeti za svoje vzdrževanje. Da bi vedeli, dragi sorodniki, ko-

„Edinost“ je razburjena, ker se mi ne mešamo v boj, katerega bije ona proti znanemu članku „Slovenčevemu“, in nam milostno veleva, da moramo nemudoma svoje mnenje o tem članku izjaviti. No, no! Lepo po redu, kakor ga določuje čas! „Soča“ bojkotuje že eno desetletje „Šolski Dom“ in ž njim slov. šolstvo v Gorici. V „Edinosti“ nismo čitali o tem doslej niti besedice, torej: na dan z besedo! „Soča“ je skrunila z zlobno pisavo, kar se je na Goriškem storilo v proslavo spomina pesnika Sim. Gregorčiča. „Edinost“ je k temu molčala, torej: na dan z besedo! V članku smo „Edinosti“ popisali, kake šole in koliko razredov oskrbuje naša S. L. S. (liberalci nič!) slovenski mestni mladini, izjavili, da ni došlo za to šolstvo od družbe sv. Cirila in Metoda iz Ljubljane v tem stoletju niti vinarja, da temu šolstvu ljubljanska družba škoduje, odkar je prešla v liberalne roke, ker se naši liberalci pehajo za njo, da s tem škodujejo našemu „Šol. Domu“; dalje smo opozorili „Edinost“ na veliko ničlo, ki je došla iz Trsta od boru za S. Gregorčičev spomenik. Na vse to pa „Edinost“ molči. Zato ji vračamo s primerno izpremembro besede: Aut-aut! Z barvo na dan — brez vsakega zavijanja! — Ali za, ali proti slovenskemu šolstvu v Gorici! Ali naroden Slovenec, ali — Vihing goriškega slovenskega šolstva!

V zadevi zlobnega odstavka, povedanega velikemu gospodu in „zavezniku“ dr. Pajerja odgovorimo „Edinosti“ prihodnjič enkrat!!

„Sočino“ nezaslišano hujskanje proti posl. dr. Stepančič-u.

(Dopis iz Sežane.)

Ko sta naša bivša poslance A. Gabršček in dr. Gregorin, po treznem mnenju večine njunih volilcev, brez utemeljenega povoda zbežala iz deželnega zbora, bili smo početkoma nekoliko v skrbeh, kdo bode zastopal naše koristi in to tem bolj, ker je klicala od jeze se peneča „Soča“ v svet, da novoizvoljeni kraški poslanec dr. Stepančič ne bo delaven in ne bo nič skrbel, da bi se odzval zaupanju svojih volilcev.

Toda kmalu smo zmigali z glavo govoreč sami pri sebi, glej jo, sleparsko „Sočo“! Koj po prvih sejah smo namreč čitali oistro in nevstrašljivo interpelacijo na vlado, zadevajočo zane-marjeno akcijo glede zboljšanja kraških pašnikov in travnikov ter glede zboljšanja živinoreje na Krasu; čitali smo potem interpelacijo zadevajočo akcijo za seno, kakor tudi lepa govora glede boja proti kobilicam in glede upeljave občinskih posredovalnih uradov. Poseben utis so na nas napravili ti govori, ker je vel iz njih pristni kraški duh in ker so iz-

liko izdatkov imajo naše občine ravno radi v te občine pristojnih oseb, ki se morajo zdraviti v bolnišnicah! Teh stroškov pa ne povzročajo navadne bolezni, ne, premnogo je slučajev, da morajo ljudje v bolnišnico, ker so oboleni radi pregrešnega in nerednega življenja, pijančevanja itd.; sedaj veste, kak namen imajo omenjeni zavodi: da se sirote obvarujejo pogube, zdravstvene pokvarjenosti. Ko zagledate te ljubke gojence takih zavodov, naj se vam razveseli srce ob misli, da so ti otroci rešeni gotove pogube. Ko se pa bodo zgradile sirotišnice za občine na deželi, bo imelo tudi naše ljudstvo koristi od teh, kajti mnogokrat nimajo naše občine denarja, da bi po potrebi podpirale zapuščene sirote. Posvečajmo vse v to, da ne bo zapuščene mladine: v ta plemeniti namen, sodeluj vsakdo po svojih močeh.

(Dalje prihodnjič.)

ražali globoko čutečo skrb rojaka, kako bi se opomoglo ubogemu kraškemu ljudstvu.

Toda še bolj smo bili presenečeni, ko smo zvedeli, da je gospod poslanec dr. Stepančič tudi Divačane in Nakelce prijazno sprejel in se trudil, da bi njihovo zavito zadevo glede delitve občine natančno in vestno proučil, da-si je vedel, da so bili oni pri zadnjih volitvah njegovi nasprotniki. Pokazal se je s tem vzvišanega nad vsako maščevalnostjo, kar se pri liberalcih, kojim nedostaja, če se smatrajo še tako omikanim, one le iz verskega čuta izvirajoče srčne omike, zaman išče. —

To dejstvo nas je osokolilo, da se je zglasila pri njem tudi naša deputacija, proseč ga, naj bi se zavzel tudi za našo ozkotirno železnico od Opčine do Sežane. Vrnivši se domov se ni deputacija le jako laskavo o sprejemu izrazila, nego v par dneh potem smo čitali, kako je naš kraški poslanec tudi taktično natančno proučil priporočeno mu zadevo in kako se je živo zavzel za našo toli zaželjeno železnico ter jo v zbornici toplo vladi priporočal.

Z ozirom na navedena neopovrgljiva dejstva, moramo kot pošteni Kraševci obsojati, da je „Soča“ bodisi vedoma vse zamolčala, kar je naš poslanec dr. Stepančič za Kras napravil, bodisi, da je skušala vse njegovo delovanje umalovževati.

Strastno a obenem slepo sovraštvo, koje goji „Soča“ proti dr. Stepančiču, se razvidi iz dejstva, da mu je celo očitala, da se je obrnil do županstva v Komnu in Sežani, naj bi mu naznanila morebitne potrebe in posebno pa izgonje, koje je le iz sebičnih namenov v zadnjih dneh proti njemu uprizorila, izkoriščajoč, po sodbi trezno mislečih ljudi, popolnoma nedolžni dogodek. Glede prvega čina vprašamo „Sočo“, kaj ni vršil ž njim dr. Stepančič le svojo dolžnost, glede zadnjega se pa strinjamo do besedice z v „Gorici“ obelodanjenimi dopisi „S Krasa“ in iztaknemo le veliko zlobnost, ki tiči v tem, da je „Soča“ nalašč izpustila „Corrierov“ stavek „Noi già lo conosciamo e sappiamo la contrarietà che nutre per tutto ciò che sa d'italiano“. (Mi ga že poznamo in vemo kakšno nasprotnost čuti proti vsemu kar je italijanskega), vedoč, da bi navedba istega napravila vsa ostala njena zavijanja nemogoča.

Konečno še pristavimo, da ako bi bile le deloma istinite „Sočine“ trditve o prijateljstvu odnosno kakih dobrih odnosajih med dr. Stepančičem in italijansko gospodo — kar mi seveda izključujemo — bi ne bila zadnja tako nesramno in na vsaki omiki vključujoč način proti njemu nastopila, marveč bi ga bila sprejela z veseljem z njej običajnim rekom: „Egli è nostro“ (on je naš). —

Ne bomo razmotrivali, je-li šel gospod poslanec iz radovednosti, slučajno ali namenoma par trenutkov v sršenovo gnjezdo zagrnjene laške gospode, toda ako je šel namenoma, kakor hoče „Soča“ — za nas je to vsejedno — sodimo, da je bila to le zvito in dobro premišljena politična poteza, kajti, kar je bilo pričakovati, toli slovenska kolitajlijska liberalna gospoda pokazala se je v golej njej lastnej nesramnosti, koje sicer previdno in hri-navsko skriva, ne da bi se bil naš kraški poslanec, kojemu častitamo na vspehu, kaj pri tem opekeli.

Odprto pismo

dr. G. Gregorinu

načelniku slov. liberalcev

v Trstu.

Zakaj se obračamo naravnost na Vas? — „Edinost“ je, odkar je prešla v Vaše lastništvo, krenila na pot nasprotno naši goriški S. L. S. Ta nasprotnost se je očitno pokazala za časa minolih državno-zborskih volitev, narasla pri predzadnjih

in zadnjih deželnozborskih volitvah ter doseгла višek, kakor ga ni bilo pričakovati. Dejstvo pa, da ste Vi, g. dohtar, na Krasu zadnjič komaj zmagali, da so bili sicer na Krasu Vaši somišljeniki poraženi, da ste si v družbi s štirimi slov. liberalnimi poslanci in v zvezi z laškimi „ljudskimi“ poslanci prizadevali na vse strani, da bi bili preprečili delovanje deželnega zbora (kar se Vam ni posrečilo), ga razgnali, naprtili ljudstvu nove volitve, nove stroške, nove zamude časa, nove razprtije in prepire in nova sovraštva; dejstvo dalje, da ste se prav brez vsakega vzroka odpovedali potrjenemu mandatu na očitno veliko škodo svojih volivcev s prozornim namenom, pomagati vzbuditi med ljudstvom vihar, ki naj bi podpihal deželnozborsko slovensko-laško delavno večino, katere Vi, Vaši tovariši in Vaši laški zavezniki niste mogli razpihati; dejstvo slednjič, da ste šli osebno na shod v Dultovlje napihovat ljudstvo zoper mirno delujoči deželni zbor; pa tudi brez uspeha, kar pričujete celi dve ulovljeni zaupnici: vsa ta dejstva torej, vsi ti izpodleteli poskusi so že itak naraslo nasprotnost „Edinosti“ zoper našo S. L. S. razvneli v uprav zbesnelo, strupeno sovraštvo.

Da pa to sovraštvo prav razumemo, je treba vedeti, da ni razgrel „Edinosti“ le poraz nje liberalnih varovancev goriških, ampak morda še bolj dejstvo, da sta bila tudi osebna občutljivost in morda še kak drugi interes (ki je v Trstu že zaseden) nje lastnika, t. j. Vaš tu v igri, v katero ste zašli prav brez vse potrebe. „Gorica“ Vam je že namignila, da ste posegli v našo goriško politiko z državnozborsko kandidaturo na Krasu kot kak polubog. Z neko samozavestjo, ki spominja na leva proti miški v znani basni, ste stopili na sodni stol proti našim goriškim politikom, katerim ste dali v svojem kandidatskem govoru razumeti, da jih kmalu pometete s političnega pozorišča. Ta Vaša samozavest je bila po dogodkih, katere smo gori opisali, zopredoma hudo kaznovana. Nezadovoljeno samoljublje pa vzbuja nezadovoljnost in jezo, iz jeze se razvija maščevalnost. In znake maščevalnosti nosijo vsi novejši spisi v Vaši „Edinosti“ zoper našo stranko. Nič ne leži torej bolje na dlani nego uverjenje, da stoji tem spisom najbliže oni, kateremu so najbolje hladilo za razžaljeno samoljublje. To uverjenje je tem trdnjše, ker mora „Edinost“ pisati, kar hoče in daje nje lastnik. — To je prvi razlog, zakaj smo naslovili to pismo na Vas.

Drugi je pa ta-le. V tem kratkem času, kar ste bili Vi deželni poslanec goriški, je bilo v našem dež. zboru nekaj prav viharjih sej. O teh sejah je prinašala „Edinost“ prva med slov. časniki poročila. Ta poročila so bila tako obširna, natančna in podrobna, da jih je mogel pisati le oni, ki je v teh deželnozborskih sejah sodeloval, torej kak poslanec. Kateri? Pač le Vi kot lastnik „Edinosti“; kajti drugi poslanci se niso brigali za „Edinost“. Ta poročila so bila nasičena najbolj zagrizle nasprotnosti proti naši slov. ljudski delegaciji, polna zavijač in neresnic, izkratka: videlo se jim je, da so iz iste fabrike, kakor novejši spisi v „Edinosti“ o goriških političnih odnosajih.

Tretji razlog, da se obračamo naravnost na Vas, najdete v glavnem predmetu tega pisma, katerega nadaljevanje prinese prihodnja „Gorica“.

Volilci z dežele.

Dopisi.

Iz Bovca. Ne moremo kaj, da bi ne dali javno duška naši splošni nejevolji, da smo že toliko čase brez zdravnikar. Ljudje so bolni in umirajo pred časom, ker ni zdravniške pomoči. Z malenkostjo bi se lahko bolniku po-

magalo, da bi ne moral trpeti in bolehati po več tednov, ko bi se lahko ozdravil v par dneh, ako bi imeli zdravnikar. Z malenkostjo bi se tudi lahko rešilo otroka obupni, nevtolažni materi, z malo pomočjo bi se rešilo mladeniča in dekle, ako bi bil zdravnik pri roki. Ravno tako bi se rešilo očeta obupani družini, ako bi bil zdravnik tu. Kako zdihujejo na skrivnem otroci, koliko žalost in skrb ima žena, ko vidi na smrtni postelji moža, kateri je edini vzdrževal do danes ženo in družino — in sedaj vidi da on, kateri jih je preživljal, bo moral — umreti, — ker ni zdravnikar.

Kdo bo sedaj nadomeščal očeta, reditelja že tako revne družine, in kdo jim bo od sedaj naprej še služil kruh. Vsega tega bi ne bilo, ako bi bila zdravniška pomoč. Mati leži že več tednov bolna — oče je šel po svetu, Bog ve kam — že dve leti ni pisal, nič poslal. — Mati je preživela te otročiče kakor je mogla, sedaj leži bolna že več tednov — bolezen se hujša od dne do dne in pričakuje se vsak dan nesreče in neizogibna je — ker bolezen je že toliko napredovala, da ni upanja na rešitev. — Kaj pa z otroci?! Kdo jih bo za naprej redil, kdo pa prevzame odgovornost za vse to zlo, za vso to nesrečo. Kdo bo imel na vesti toliko sirot, katere se niti ne zavedajo osode, ki jih čaka.

Sirote brez matere, brez očeta in naše županstvo se niti ne zmeni, ne zgane. Naročiti zdravnikar za vsak posamezni slučaj od drugod, to stane mnogo denarja in revna družina, katera nima niti za sol, naj naroči zdravnikar!? Če se dvakrat, trikrat ponovi, da pride zdravnik, je ono malo posestvice, katero je družino na pol preživljalo, proč. Oče umrje, sedaj nimajo otroci in družina ne očeta ne tega sestevica, ne hišice, da bi se mogli vsaj po zimi skriti pred mrazom in snegom, glada in mraza bodo morali poginiti.

Kdo bo odgovarjal za vse te nesreče, kdo bo imel vse to na vesti, toliko sirot, toliko vdov, toliko lakote, tak pogin. Kdo je pa zakrivil vse to? — Naš vrli župan bi rad odslonil vso krivdo na starešine. On vedno trdi, da je starešinstvo sklenilo zdravnikar odsloviti. Ne moremo se tu raztolmačiti, kdo je pravzaprav kriv. Vendar nam prihaja na misel obsodba župana. Ako bi bilo starešinstvo krivo, bi tožil gotovo odslovljeni zdravnik celo starešinstvo in ne župana samega, tako je pa bil obsojen župan sam na 8 dni zavora, v tem ko ni bil od starešinstva niti eden tožen. Komu pripada krivda?

In ker še ni teh procesov konec in bodo trajali še poldrugo leto, bomo mi vedno brez zdravnikar in župan ostaja pri svoji trmi. Povedal je, da se v zadevi zdravnikar ne gane, saj on ga ne rabi. Njegov trobentač pa je nekje povedal dobesečno: „In kaj, če jih tudi nekaj umrje?“ Ljudje božji, jaz menim, da boljših zastopnikov si nismo mogli izbrati, kateri vladajo Bovec s takimi nazori. Sicer pa vsi mislimo, da ta gorostasni Salamonov izrek ni zrasel na njegovem zeljniku, on je le avtomat županov. Kar mu župan upiha, to tudi bljuje in nič se ne motimo, ako trdimo, da so to županove lastne besede. — To le omenimo mimogrede, da bo svet vedel, kaki ljudje in s kakšnimi nazori nas vladajo. Potem ni čuda, da se župan v svoji trmi ne uda in zdravniška organizacija pa noče dvigniti bojkota.

V našem lastnem interesu pa je, da naredimo mi sami konec temu groznemu položaju. Zdravniška organizacija zahteva zadoščenja za svojega po nedolžnem vžaljenega člana. Zahteva, da odstopi župan, — kateri ni sposoben za tako mesto in to nesposobnost je že neštokrat dokazal — z nastopom, ki je le njemu lasten. Dalje, da novi župan s starešinstvom prekliče žalitve prejšnjega župana in stvar je v redu.

To je tudi najkrajša pot. Mi menimo, da nam je lože „žrtvovati“ žu-

pana, kteremu se itak družega hudega ne zgodi, kakor da se mu izmakne toli priljubljeni stolček, kakor pa da žrtvujemo naše otroke, naše mladeniče in dekleta, naše očete in matere, da rešimo sirote glada, revščine in ne napolnimo ubožne hiše — ktere nimamo — z reveži in sirotami. V to nam pomoz Bog.

Politični pregled.

Notranji politični položaj.

Te dni se bode vršila, kakor smo že zadnjič poročali, konferenca ministrskega predsednika barona Bienenrtha s predsedstvom „Slovanske Enot“. Tej konferenci pripisujejo politični krogi veliko važnost. Govori se namreč, da bode začel baron Bienenrth koj po tej konferenci svojo akcijo za sestavo parlamentarne večine in za rekonstrukcijo kabineta. Rekonstrukcija se bo baje vršila v treh fazah. Najprvo se izpopolnite mesti češkega in nemškega ministra-rojaka. To se izvrši prihodnji teden. Po veliki noči se odda portfelj poljedelskega ministra enemu izmed čeških parlamentarcev. Istočasno odstopi minister za javna dela dr. Ritt, na njegovo mesto pa bo imenovan eden izmed jugoslovanskih poslancev. Po velikonočnem zasedanju češkega deželnega zbora, ki bo to pot, kakor vlada pričakuje, redno deloval, bosta odstopila ministra dr. Hohenburger in Wrba, najbrže tudi Stürghk, na njihovo mesto pa pridejo parlamentarci.

Avstro-srbska pogajanja.

„Tagblatt“ poroča iz Belgrada, da pričnejo v kratkem pogajanja za sklep nove trgovinske pogodbe med Avstro-Ogrsko in Srbijo.

Domače in razne vesti.

Smrtna kosa. — V nedeljo popoldne je umrl v Štanjelu zadet od kapi posestnik gospod Ivan Abram. Pokojnik je bil oče preč. g. Josipa Abrama, kurata v Biljah, brat pokojnega odvetnika dr. Josipa Abrama in stric pokojnega poslanca Jeriča. Pokojnik je do minulega leta skozi dolgo vrsto let opravljal službo občinskega tajnika v občini Štanjel. Bil je obče-spoštovan in blag človek.

Odlikoval se je po bistroumnosti in bil je zaveden Slovenec že iz svojih mladih dni. Bil je že v svojih mladih letih naročen na takrat edini slovenski list „Novice“ in potem tudi na druge slovenske liste, uredovane v pravem slovenskem duhu, to je na take liste, ki so širili med Slovence izobrazbo, slo-nečo na podlagi krščanskih resnic. Bil je torej naš somišljenik in ni svojega prepričanja nikdar in za nič menjaval. Pogreb se vrši danes popoldne. Svetila mu večna luč! Prečastitemu gospodu kuratu Josipu Abram in sploh vsej ostali žalujoči družini naše sožalje!

Danes opoldne je po dolgi in mučni bolezni mirno v gospodu zaspala gospa Vincencija Abram, udova po ranjkem g. Lavoslavu Abram-u, bivšemu voditelju „Šolskega Doma“. Pokojnica je bila zadeta od kapi že 6 mesecev in sicer v polovico telesa. Dosegla je starost 62 let. Bila je skrbna in dobra mati svojim otrokom. Pogreb bode v četrtek 10. marca ob 3. uri popoldne. Preostali naše iskreno sožalje, pokojnici svetila večna luč!

Velikanski protestni shod proti novemu davku na vino se je v ned. vršil v Sofijini dvorani na Dunaju. Na shodu je bilo nad 5000 vinogradnikov vseh avstrijskih narodnosti in dežel. Na shod je došlo 106 pritrjevalnih br-zojavk. Predsedoval je shodu nižjeavstrijski deželni odbornik krščanski so-cialec Mayer, ki je dejal, da morajo vsi agrarni poslanci brez razlike narodnosti v boj proti vladni predlogi o davku na vino. Preprečiti morajo, da bi ta predloga postala zakon, ako se jim pa to ne posreči, tedaj pa pride

toliko vinogradnikov na Dunaj, da jih bodo polne tudi dunajske ceste. Posegli bomo po pasivni rezistenci. Ako se je poslužujejo celo državni uradniki in zdravniki, zakaj bi se je ne kmetje. Župani bodo pričeli s pasivno rezistenco in odložili bodo svoja mesta. Boj bomo organizirali in odnehali ne bomo. Kdor odneha, je izdajalec kmečkih koristi. Poslanec Girstmayer iz Štajerske je pozval zborovalce, naj gredo demonstrirati pred finančno ministerstvo. Dr. Korošec je v imenu S. L. S. izjavil, da bodo poslanci S. L. S. zvesto in krepko stali na stališču kmečke skupnosti in se odločno bojevali proti vsemu, kar bi bilo kmetu v škodo. Govoril je tudi dr. Ploj v imenu „Zveze južnih Slovanov“. Govorili so zastopniki južnih Tirolcev, češki katoliško-narodni poslanec Šilinger v imenu vinogradnikov iz Moravske, vitez Hohenblum. Vsi govorniki so povdarjali, da je v skupnosti agrarcev njihova moč. Shod je soglasno sprejel resolucijo, ki z ogorčenjem odklanja vladno predlogo; poziva vlado, naj predlogo umakne, v nasprotnem slučaju pa naj poslanci z vsemi sredstvi delajo na to, da predloga o davku na vino, ki bi bila katastrofa za vinogradnike, pade.

Premeščenje v davčni stroki.

Predstojnik davčnega oddelka na tukajšnjem okrajnem glavarstvu, finančni svetnik Lach, je premeščen k okrajnemu glavarstvu v Gradišću.

O Luegerju in njegovem delu priredi S. K. S. Z. v sredo ob 8-h zvečer v Centralu javno predavanje. Vstop prost.

Goriška podružnica „Društva slov. profesorjev v Ljubljani“ priredi v sredo 9. t. m. javno predavanje v veliki dvorani pri Zlatem jelenu. Predaval bo g. prof. F. Seidl: Kako poslujejo možgani in živci v našem telesu?

Začetek točno ob osmih, konec ob 9½ zvečer.

Medvedova žaloigra „Za pravdo in srce“, katero je uprizorilo sovođenjsko društvo „Zvezda“ v prid „Slovenskemu Sirotišču“ je uspela nepričakovano izvrstno. — Ta uprizoritev je bila za goriško mesto, ki spi v dramatičnem oziru spanje pravičnega, pravo iznena-denje. Igralci so bili brez izjeme težavnim ulogam kos in so pokazali, da zna tudi vaško dekle in vaški mladenič izražati čustva tako, da vzbude v slušalcih glasen odmev. — Katarina je s svojim mirnim, neprisljnim nastopom in zvonkim glasom občinstvo naravnost očarala. Jasneje ni mogla pokazati niti s kretinjo niti z glasom trpljenja, katerega provzroča dvom deklinškemu srcu. Jasneje ni mogla pokazati neomajne otroške ljubezni do osivelega očeta in marsikatero solzo je izvabila njena otroška preprostost slušalcem v oko. — Istotako je bil tudi Andrej pravi tip strastnega značaja, ki združuje v sebi ljubezen do pravice, a stud nad vsakim hinavstvom. — Erazem, odsev blagega, rahločutnega značaja in Barbara, kruta in trdosrčna graščakinja sta izborno rešila svojo nalogo in vzbudila ob svojem porazu mnogo sočutja. Dizma, grajski oskrbnik, ki je kakor zli duh uporabljal zdaj stisko Erazma, zdaj stisko Andreja, zato da bi utešil svoje lakomno srce, je živo označil neznačajnost lakomneža. Oče Grajan je prav lepo predstavljal slepega, oslabelega očeta, ki je v slovesnem trenutku zaroke pokazal vso svojo blagohotnost, a se potem, ko se je bila udala Katarina Erazmu, pokazal neizprosne-ga očeta, katerega niso omehčile solze edinega otroka. — Posvetovanje tlačanov v gozdu, napad gradu, veselje tlačanov ob ujetju Barbare in Erazma, zbor deklet so bile žive slike vzete iz preteklih časov. Puške so pokale, harmonika je pela in tlačani so ukali, da se je zdelo gledalcem, kot bi zrl v pravo življenje in ne na oder. — Zadovoljstvo občinstva se je javilo v burni pohvali, ki je sledila vsakemu dejanju. Domačim igralcem je naše ljudstvo veliko bolj hvaležno nego tujim in jih veliko raje

poslušal, če jim tudi manjka gledališki likalnik. Neprisiljenost je za nas, in ne gledališka koketnost! Društvu „Zvezda“ iskreno častitamo! Udeležba je bila velika. Velika dvorana nabito polna.

— k —

Vstopnine so preplačali pri nedeljski vpriporitvi sledeči: G. Franc Vodopivec, cesarski svetnik 8 K, gospa dr. Stepančičeva 2 K, preblarodni g. baron Winkler 3 K, gospa Josipina Mozetičeva 3 K, g. Trevižan Josip 40 vin. Mesto vstopnine sta poslala g. prof. Andrej Ipavec 2 K in okrajni tajnik g. Anton Češut 2 K. Srčna hvala!

Vseslovenski zdravniški shod. V sredo dne 16. t. m. se bo vršil v Ljubljani vseslovenski zdravniški shod, ki obeta postati dostojna manifestacija slovenskih zdravnikov. Shoda se bodo udeležili kolegi iz Štajerske, Koroške in Primorja, predpriprave pa so v rokah „Društva zdravnikov na Kranjskem“. Za shod dala je občinska uprava ljubljanska na razpolago mestno dvorano. Shod ima v prvi vrsti namen izvoliti slovenski narodni odbor za vseslovanski zdravniški zbor. Le-ta se je, kakor znano, oživotvoril lani koj po XVI. mednarodnem kongresu v Budimpešti vsled nasilja Madžarov proti nemadžarskim osobito slovanskim narodom. Madžari so na kongresu stavili predlog, da se sme v predsedništvo mednarodnih kongresov voliti le delegate narodov, ki tvorijo lastne države. Protest Poljaka prof. Wicherkiewicza ostal je brezuspešen. Radi tega so se koj po kongresu zastopniki Čehov, Poljakov, Rusov, Malorusov, Slovencev, Hrvatov, Srbov in Bolgarov zbrali na Dunaju in sklenili ustanoviti slovanski zdravniški zbor ki bo prirejal lastne kongrese. Ob enem so napravili potrebne korake v Haagu, kjer ima sedež stalna komisija za prirejanje mednarodnih kongresov. Prvi slovanski zdravniški kongres vršil se bo letos v Sofiji. — Dalje pa se bo slovanski zdravniški shod posvetoval o drugih aktualnih vprašanjih, tako o stališču slovenskih zdravnikov napram zakonu o socialnem zavarovanju. Koj po shodu vrši se mesečno zborovanje „Društva zdravnikov na Kranjskem“, kateremu bodo izvenkranjski zdravniki prisostvovali kot gosti. Predaval bo prorektor dr. Plečnik o „mislih medicince o sodnozdravniškem poslovanju“. Ta predmet je zelo važen in bo zanimal vse zdravnike, osobito tudi one z dežele, ki imajo vsi ob enem tudi poslovati kot sodni zdravniki. Po shodu pa se snidejo zdravniki k veselemu sestanku v srebrni dvorani hotela „Union“.

Težkoče južne železnice. Južna železnica si je svoj čas izposodila 830 milijonov kron. Ta dolg teži kakor mōra južno železnico. Predno bode družba ves izposojeni kapital poravnala, bode znašala vsa vrnjena svota z obrestmi vred 2.000 milijonov kron.

Ker je torej južna železnica v slabem finančnem položaju, bi rada uprava štedila na vseh koncih in krajih. Najprvo si je zbrala osobe južne železnice, da ono pomaga štediti židovski akcijski družbi.

Le pogledjmo! Južna železnica nastavi večino svojega uradnega osobja 5 do 10 let samo provizorično. Sploh se opaža, da je postala južna železnica zelo skopa. Tistih obljub, ki jih je dala v pogodbi dne 31. oktobra 1907, še ni nič izpolnila. Osobje je postalo nevoljno in letošnje spomlad imamo zopet pričakovati v tem oziru opravičen štrajk, oziroma pasivno rezistenco na progah južne železnice.

Štedenju ali bolje rečeno skoposti uprave je tudi pripisovati vedno se ponavljajoče nesreče na progi. Čuvaje vedno odstranjujejo, ostali pa morajo biti skoraj noč in dan v službi.

Če je treba nastavljenemu osobju kaj dati, se vedno izgovarja s slabim finančnim položajem, pač pa vlečejo velike remuneracije bivši višji uradniki.

Na vseslovenskem zdravniškem shodu, ki se vrši dne 16. t. m. v Ljubljani, se bodo prvih k skupnemu posvetovanju zbrali vsi slovenski zdravniki. „Društvo zdravnikov na Kranjskem“, v katerega rokah so predpriprave, razposlalo je vabilo za vsako kronovino po enemu poverjeniku. Sicer se pa vabilo z natančnim dnevnim redom objavi še po vseh slovenskih listih. Nekatere skupine in mnogi posamezni zdravniki so že priglasili svojo udeležbo. Ker se isti dan popoldne vrši v Ljubljani zborovanje „proste organizacije okrožnih zdravnikov na Kranjskem“ in se ti vsi udeležbe shoda, obeta postati ta jako živahen.

Stanje dr. Luegerja. — O stanju župana dr. Luegerja je bil včeraj zvečer izdan sledeči buletin: Temperatura 37-8, utripanje 80, pritisk krvi ni padel, delovanje obisti čimdalje ponehuje, dihanje počasneje, semtertja nepravilno. Splošno propadanje moči nadaljuje. — Senzorij lahko moten.

Hotel Grljan pri Miramaru prešel v slovenske roke. — V petek se je podpisala v prostorih „Tržaške posojilnice in hranilnice“ kupnoprodajna pogodba, s katero je prodala dosedanja lastnica Adela vdova Feder vse svoje posestvo v Grljanu konzorciju, obstoječemu iz tržaških denarnih zavodov: „Tržaška posojilnica in hranilnica“, „Jadranska banka“ in „Trgovsko-obrtna zadru-ga“ za kupnino 450.000 K. To posestvo obstoja iz znanega hotela „Grignano“ s 30 sobami in drugih gospodarskih poslopij, morskega kopališča in okolu 13.000 kvadratnih sežnjev zemljišča. Prorokuje se, da nastane v najbližjem času na tem obrežju nova Opacija. Omenjeni zavodi so se baje v to svrhu zedinili v ustanovni odbor delniške družbe pod imenom „Hotelska delniška družba Grljan-Miramar pri Trstu“, ki bo emitiral za sedaj, po odobrenju pravil, delniško glavnicu od 1.000.000 K. Govori se, da se posebno češki krogi že sedaj zanimajo za akcijo.

„Piccolo“ od nedelje se zaradi tega jezi na Lahe, zakaj niso oni kupili zgoraj omenjenega posestva.

Vojaške zemljevide hoče upeljati naučno ministerstvo v srednje šole. Ker so pa taki zemljevidi radi svoje natančnosti zelo dragi, se je naučno ministerstvo obrnilo na vojno ministerstvo s prošnjo, naj bi jih prodajalo po vojaški ceni, v kar je ministerstvo privolilo.

Senzacionalen proces. — V Benetkah se vrši te dni proces, k vzbuja pozornost vse javnosti. Glavno vlogo v tem procesu igra grofica Tarnowska, ki živi ločena od svojega moža. Pri tožbi za ločitev jo je zastopal odvetnik Prilukow. Tega je znala ona tako spraviti v svoje mreže, da je vse zapustil ter pobegnil ž njo v Pariz. Ker je imela visoke zahteve, sta hitro zapravila denar, katerega je imel Prilukow, in treba je bilo poiskati novih dohodkov. Tarnowska se je seznanila z vdovcem grofom Komarowskim. Tega je pregovorila, da se je zavaroval pri dunajski zavarovalnici „Anker“ za 500.000 frankov za slučaj njegove smrti. Na Dunaju je tudi napravil oporoko v korist Tarnowski. V Orelu se je seznanila s takrat 23 letnim uradnikom Naumowim, ki se je v njo takoj smrtno zaljubil. Ona je njegovo ljubezen podžigala ter mu rekla, da se poroči z grofom Komarowskim. Mladenič je postal zaradi tega grozno ljubosumen. Tarnowska in Naumow sta od-potovala v Benetke, kjer se je nahajal tudi grof Komarowski, in je prišel tudi Prilukow tja. Tukaj je Tarnowska splet-karila toliko časa, da je Naumow sklenil, da ubije grofa Komarowskega. Dne 4. septembra 1907 zjutraj se je podal Naumow v stanovanje grofa, kjer ga je tudi ustrelil. Morilca so takoj prijeli. Komarowski pa je imel še toliko moči, da je Tarnowski, ki je bila pred par dnevi odšla na Dunaj, brzojavil, da ga je ustrelil Naumow. — Tarnowska in Prilukow sta namreč izdelala načrt, da

po smrti grofa pobereta denar, Nau-
mova pa naredita odgovornega za usmr-
titev Komarowskega. Ta načrt se jima
ni posrečil. Obravnava bo trajala gotovo
več tednov.

Drobtinice.

Največja šola. — Največjo šolo
so otvorili v New-Yorku. Poslopije ima
23 nadstropij in 200 sob po 50 učen-
cev, tako da lahko šolo obiskuje
10.000 otrok.

**Demonstracije za splošno volilno
pravico na Pruskem.** — Na Pruskem
so se minolo nedeljo vršile v raznih
mestih velikanske demonstracije za
splošno volilno pravico. Prišlo je do
krvavih spopadov med občinstvom in
policijo. Da je bilo vse polno oseb are-
tiranih, se razume samo ob sebi.

1400 milijonov K za ustanove. —
Kakor se poroča iz New-Yorka, znaša
vsota Rockefellerjevih ustanov za do-
brodelne namene 1400 milijonov K.

**Grozna ljudska sodba nad za-
morecem.** — V mestu Dalas (Teksas) se
je črnc Alan Brooks pregrešil nad
dveletno belo deklico. Med sodno raz-
pravo je udrlo na dano znamenje 50
ljudi v sodno dvorano. Premagali so
straže in vrgli črnca iz drugega nad-
stropja na cesto, kjer je bilo na tisoče
ljudi. Črnca so vlačili po cestah, končno
pa obesili na neko obcestno svetilko.
Mrtvo truplo so odrezali in ga vlekli v
mestno hišo kot dar mestnim uradni-
kom. Več kolovodij je govorilo tolпам.
V celem mestu je nastalo veliko raz-
burjenje. Proglasilo se je obsedno
stanje. Vse gostine so se morale
zapreti.

Martin Šuligoj

urar in trgovec v Gorici
Via della Barriera (Bianca)
pri državnem kolodvoru
v novi, lastni hiši

ima v zalogi šivalne
stroje najnovejšega si-
stema. Zastopnik or-
kestrijonov in gramo-
fonov, katere tudi za-
pravlja. Priporoča se
železničarjem in po že-
leznicah potujočemu ob-
činstvu.

Postrežba solidna in poštena.

Loterijske številke.

	8. marca.				
Dunaj	10	6	70	54	79
Gradec	62	22	16	79	36

Rojaki! podpirajte
slov. šolstvo

= v Gorici! =

Dr. Ruggero Kürner

zdravnik, kirurg ter bivši asi-
stent na porodniški in ostetriški
kliniki v Gradec-u.

**Specijalist za ženske
bolezni.**

Ordinira od 10.—11. ure predp.
in od 3.—4. ure pop.

Franz - Josipovo tekališče 6
(tik lekarne Kürner).

Izšel je novi
slovenski ce-
nik gramofo-
nov in plošč,
dvokoles, š-
valnih stro-
jev itd. s ču-
dovito nizki-
mi cenami pri

BATJEL-u
GORICA Stolna
ulica 3-4.

Tam je velika zaloga
vsakovrstnih gramofo-
nov od 15 K do 1000 K
ter različnih dvokoles,
šivalnih strojev. — Za-
stopnik kmetijskih strojev, orkestrijonov itd. me-
hanična delavnica. — Prodaja tudi na mesečne
obroke. — Ceniki franko.

Rojaki! Spominjajte se ob vsaki
priliki „Šolskega Doma“.

Prva in edina slovenska kleparska
delavnica v Gorici, ulica della Croce
št. 8 (poprej v Kopačevi hiši)

se toplo priporoča za vsa stavbena in
galanterijska dela za cerkve in stolpe,
katere napravi po načrtu

Josip Patek,
naslednik Karola Čufer

priporoča se tudi vsem gg. odjemalcem, posebno
pa kmetovalcem. V zalogi ima: mehe za žveplanje,
zadnji sistem škropilnic za vitrijol, polivalnike za
vrte in patentirane ventilatorje za dimnike i. t. d.
oprave se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

Cevljarska zadruga v Mirnu

naznanja sl. občinstvu, da je odprla prodaj-
nalno svojih izdelkov na trgu sv. Antona na
vogalu v Rabatišče šte. 1 ter se priporoča
za obilno naročbo. --- Ima v zalogi vsako-
vrstnega obuvala ter sprejema naročila po

zmernih cenah.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

GORICA v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nosilce (traverze), cevi za stranišča z vso
upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno
pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne
cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove
amerikanske blagajne, da je kupil pri nju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Cenjenim gospodinjam

priporočamo najtopleje

pravi : Franckov: pridatek h kavi

kot najboljši kavni surogat,

izdelovan iz tuzemskih sirovin

v domači tovarni

Henr. Francka sinov

v Zagrebu.

heia sl X 7571, 1:10 HL V.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim škrobništvom za
vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje
se tudi na obroke. **Konkurenca v cenah izključena.**
Cenike gratis franko na dom.

= Najcenejši in najboljši nakup =

v modni trgovini

Engelbert Skušek

GORICA

VIA SCUOLE 6.

Za gospode

Srajce
Ovratniki
Za ratnice
Manšete
Gumbe za manšete
Naprsniki
Spodnje blače
Naravnice
Rokavice
Modni telovniki
Nogavice

Dokolenke
Čepice
Dežniki
Paso i
Podveze
Gumbi
Turistov. oprava
Žepni robei
Gamaše
Klobuki

Za dame

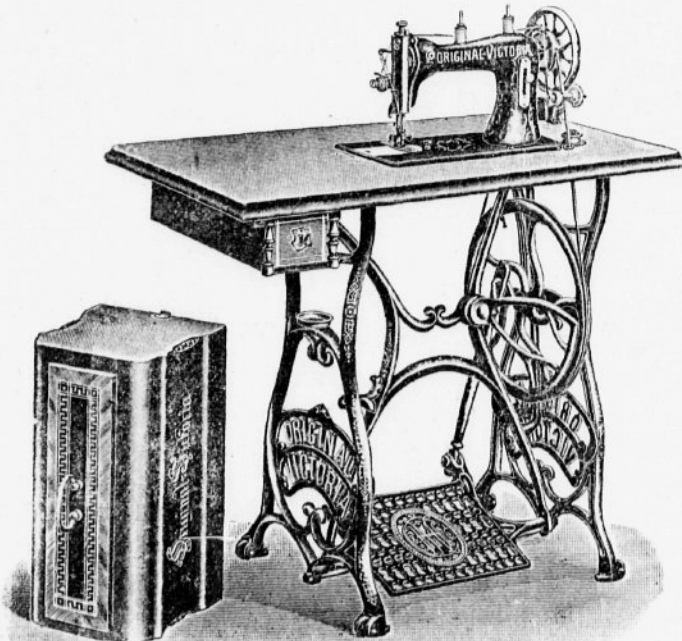
Srajce
Hlače
Spodnja krila
Predpasniki
Pasovi
Nogavice
K-rseti
Glavnički
Žepni robei
Našitke za parilo
To letno milo
Parfum

Cene strogo solidne, postrežba točna.

Cenjenim odjemalcem na deželi
pošljem ligo na izbero.

Cenj. dame in gospodje --- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-
Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepri-
čanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original Victoria stroj
je najprej uporabljen za
brezštevno.

Original Victoria stroj
je neprekinljivo za
rabo in obrtne namene.

Original Victoria stroj
je najprej uporabljen za
vezenje (rek amiranje). Tvrda
stavi na razpolago strankam
učiteljico, ki poučuje brez-
plačno.

Original Victoria stroj
je najprej uporabljen za
sedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi
prilike gledati si pred
nakupom „Original-
Victoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-
Victoria“ strojev in drugih
šivalnih strojev, dvokoles
„Puch“ orožja, municije in
vseh lovskih priprav pri trdkci

Kerševani & Čuk -- Gorica

Stolni trg (Piazza Duomo) šte. 9.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič.)